AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

De Nazi-beweging in Amerika

In Amerika wonen thans rond 1.600.000 Duitsers, die zich hebben laten naturaliseren en bovendien zijn er daarginds nog millioenen van Duitsen bloede.

Zoals Engeland zijn Oswald Mosley, Nederland zijn Mussert heeft, zo heeft ook Amerika zijn Fritz Kuhn. Oswald Mosley is een zuiveren Engelsman, Mussert een volbloed Nederlander en Fritz Kuhn een Duitser met Arisch bloed vanaf de moederschoot.

Ook herbergt Amerika vele Duitse spionnen en de regering stelt ernstige pogingen in het werk hen te achterhalen. Hetgeen lang geen eenvoudige zaak is.

De „German-American Bund"

Onder deze naam staat daarginds de Nazi-beweging bekend. Daartoe kunnen uitsluitend toetreden Duits-Amerikanen die bewezen hebben dat zij volbloed Ariërs en van goede lichamelijke ontwikkeling zijn, teneinde in staat te wezen hun nieuw land (Amerika) liefde voor Duitsland bij te brengen.

Het is volgens de „Sin o" en andere bronnen een feit dat de **Bund** een zeer actieve afdeling der Nazi-partij in Duitsland is, met 250.000 man stormtroepen, welke plaatselijk onder leiding van een **Führer** staan die hun bevelen uit Duitsland ontvangen. Hun doel is uiteindelijk de nazificatie van alle Duits-Amerikanen en zich te keren tegen de Joden, de Katholieken en de negers alsook...... de vrijheid!

De **Bund** heeft vertakkingen over geheel Amerika en aan volwassenen wordt de nationaal-socialistische doctrine bijgebracht. Ook worden zij geregeld getraind in de wapenhandel, waarbij echte en ook schijnwapens gebruikt worden.

Volgens mededelingen van verschillende personen die zulks uit eigen aanschouwing weten, bezit de **Bund** reeds vele moderne wapenen, welke óf in Amerika gekocht dan wel het land binnengesmokkeld.

De **Bund** werd oorspronkelijk opgericht als een **Teutonia Society** door een typograaf van 20 jarige leeftijd: Fritsz Gissibl. Aanvankelijk was deze **Teutonia Society** gericht tegen de Joden, de Katholieken en de negers en had veel overgenomen van de beruchte Ku Klux Klan. Echter was er maar zeer matige belangstelling voor; er waren niet meer dan 500 leden toegetreden, totdat Hitler in Duitsland met zijn actie begon.

Toen Hitler dan de macht in Duitsland had verkregen, steeg het ledental plotseling zeer sterk. Zij noemden zich de „vrienden van het neiuwe Duitsland." Vele kleine verenigingen traden eveneens toe. De fondsen groeiden natuurlijk eveneens. Er werden gronden aangekocht en daarop werden kampen ingericht.

In het jaar 1936 telde de **Bund** reeds 125.000 leden. In dat jaar werd ook de gehele leiding in handen gelegd van een groten, fors gebouwden man met een sprekend, Ariër-uiterlijk: F r i t z G i s s i b l.

Onder het brengen van de Nazigroet, staande onder de Swastika-vlag, riep hij, voor zijn volgelingen staande (enige duizenden)): „Heil Hitler!"

Er werd in vele gevallen pressie uitgeoefend om leden voor de vereniging te werven. De Duits-Amerikanen die niet wilden toetreden, stonden volgens het blad aan wezenlijk gevaar bloot. Dwang en geweld zelfs werden ook toegepast toen de „German-American Business League" was opgericht.

De „German-American Business League".

Deze beijverde zich in hoofdzaak voor boycot-machinaties. Tijdens de bijeenkomsten werd de aanwezigen een lijst getoond met de namen van Duitse handelaren, welke lijst door de **Bund** aan alle afdelingen werd gezonden ter kennisname waarin de leden werden aangespoord alleen van Duitse handelaren te kopen. Bij wijze van contraprestatie betaalden die Duitse zakenlieden meer dan waartoe zij verplicht waren (more than adequaete levy).

Deze betalingen van de Duitse zakenlieden alsmede de verplichte contributie van 3 shillings per persoon en per man van de leden hebben een totaal opgebracht van millioenen dollars, waarover de **Bund** kon beschikken. Een deel van dit geld wordt in de partijkas gestort en de rest wordt naar de nationaal-socialistische partij in Duitsland gezonden (Berlijn).

De tegenwoordige algemene leider.

In 1927 kwam de gewezen soldaat en industrieel van chemische artikelen, F r i t z K u h n, uit Duitsland en deze liet zich naturaliseren als Amerikaan. Thans is hij de „Führer" en is het hoofdkwartier te York-ville, een deel van de Staat New-York, waar zeer vele Duitsers wonen.

Van hieruit worden vanachter de groene tafel de dictatoriale orders uitgevaardigd aan de „Stormtroepen", zijnde ongeveer een kwart millioen "pionen". Eenmaal hebben enige Ariërs uit Duitsland daar een bezoek afgestoken en werden hun vragen beantwoord.

Onder zijn leiding werken drie districtsleiders. Deze zijn belast met de geregelde inspectie der 78 „units" in verschillende steden en dorpen.

Iedere maand wordt een uitvoerig rapport naar het hoofdkwartier te Berlijn gezonden en K u h n zelf heeft eenmaal een ontmoeting met H i t l e r. gehad, waarbij hij hem verslag uitbracht over de resultaten der werkzaamheden in Amerika.

Grote kampen zijn opgericht in verscheidene streken van Amerika, waar de leden militair worden geoefend en in formatie gemarcheerd. Een uitgebreide propaganda dient om bij de leden haat tegen Marxisme en liefde voor A d o l f H i t l e r aan te kweken.

Volgens het blad hebben vele afdelingen wapens verborgen in geheime opslagplaatsen. Zelfs zouden er wapens bij zijn, welke gestolen zijn uit het arsenaal van een regiment te New York door leden van de **Bund**, onder wie een officier van dat Amerikaanse regiment. De **Attorney-generaal** (Procureur-generaal) zou reeds een onderzoek hebben gelast bij welk onderzoek bezwarend materiaal tegen de beweging gevonden zou zijn.

In een kamp: het Siegfried-kamp, op Long Island worden momenteel 15.000 jeugdige Duits-Amerikanen gedrild. Allen dragen uniformen: zwarte broek en hoofddeksel en wit hemd voor gewone leden, olijfgroen voor leiders en mooie uniformen afkomstig uit Duitsland voor de stormtroepen.

Ook buiten de kampen wordt voortdurend propaganda gevoerd voor het nationaal-socialisme. De leden moeten minstens eenmaal per maand bijeenkomen. Iedere zes weken wordt een „feest" georganiseerd en iedere week verschijnt een Bondsblad.

Gevraagd wat nu eigenlijk het doel is van de **Bund**, antwoordde „Führer" Kuhn: „Wij verlangen slechts de Amerikaanse belangen in onze gelederen te dienen...... Wij arbeiden in het belang van het Americanisme (sic)... Doch bestrijden het Marxisme... Wij beijveren ons de jeugd te onderrichten in de Duitse taal en zeden. Dit is zeer goed voor hen...... **„That's all"**, zoals de heer Tzu You in genoemd blad schreef.

Intussen ziet men dat ook in de Verenigde Staten een stevige Nazi-propaganda wordt gevoerd.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De politieke spanningen van de laatste dagen liggen in het Oosten: op het terrein van de Japans-Chinese oorlog en wel speciaal om Tientsien, wat geblokkeerd wordt door de Japanners en waardoor inbreuk wordt gedaan op de concessie der Amerikanen, Fransen en Engelsen.

Tesamen hebben deze dan ook stappen genomen om tot een regeling te komen met Japan. Of dit lukken zal?

Wat zit er achter deze kwestie, misschien een groot stuk politiek? Gaat Japan zijn gang, omdat het weet dat de democratieën door de totalitaire Staten in bedwang gehouden worden en zouden de geruchten waar zijn, dat Duitsland en Italië wachten op een conflict met Japan, om dan van de gelegenheid te profiteren en inwilliging te krijgen van hun eisen?

Want Goebbels heeft dezer dagen nog weer eens in Danzig verklaard, dat Danzig Duits moet worden. Hitler heeft het gezegd en heel de wereld weet dat Hitler's woorden geen ijdele uitspraken zijn". Het is wel boud beweerd van Goebbels, maar er blijkt bovendien uit, dat het optreden van Engeland in de laatste maanden, toch werkelijk een halt heeft toegeroepen aan Duitslands annexatie-pogingen.

En hiermede zijn we klaar met het voornaamste nieuws van de laatste dagen. Niet veel dus in vergelijking met de spanningen in de laatste maanden.

En toch, zoals de toestand in en ook buiten Europa momenteel is, kan men zeker niet zeggen, dat één van de zeer vele problemen, welke de wereld voortdurend aan de rand van de politieke en economische afgrond brengen, opgelost is. Maar, er bestaat een redelijke verwachting, dat er — we willen ons niet te positief uitdrukken — een kans bestaat, dat bedoelde problemen ten minste niet door geweld of bedreiging met geweld opgelost zullen worden. Men hoopt de dynamiek bedwongen te hebben, al is 't dan ook door zelf veel dynamischer te worden dan voor een rustige ontwikkeling van de welvaart van het eigen land wel gewenst is. Maar men leeft nu eenmaal midden in de oorlog, al is het gelukkig nog geen bloedige oorlog; en in een dergelijke periode worden offers op alle gebied gebracht, waartoe men in normaler tijdsomstandigheden zelfs voor de hoogste culturele belangen van het land niet bereid is.

Dit alles is echter geen vrede; heeft met vrede zelfs bitter weinig te maken. Vrede wordt eerst mogelijk als men in een gunstiger sfeer er toe over kan gaan de nijpende kwesties op vredelievende wijze aan de orde te stellen. Die sfeer wordt niet verkregen, doordat tegenover de as een nog sterker en machtiger cordon geplaatst wordt. Meende tot dusver de as door haar macht een totale omverwerping van het Europese statuut te kunnen doorzetten, alleen rekening houdend met de eigen machtsbegeerte, nu is een nieuwe situatie ontstaan, ene, waarin de cordon-mogendheden over een zodanig militair apparaat kunnen beschikken, dat de as niet meer naar believen grenzen kan wijzigen en staten overrompelen, zonder dat uit een dergelijke actie een wereldoorlog zou kunnen voortkomen.

Dit is een faze, en een bitter noodzakelijk geworden faze in de ontwikkeling der Europese politiek. Maar, al ligt er veel geruststellends in, het is slechts een faze, niets anders of meer dan een faze. Wil zij een werkelijke pacificatie voor Europa en de wereld betekenen, dan moeten in die tussenperiode besprekingen worden geopend en doorgezet, welke de werkelijke problemen tot een vredelievend einde brengen.

Werkelijke problemen. Daaronder kunnen nooit vallen de begeerten, welke uit louter machtswellust voortvloeien: de pogingen om de wereld door zijn macht te overheersen. Helaas is het een droef feit, dat dergelijke kwesties in volle werkelijkheid de gehele toestand domineren. Om zich goed van zijn macht te kunnen bedienen, zegt Romier in de „Figaro", moet men geen bruut zijn; anders zou de rhinoceros over den mens heersen.

Naast die fictieve problemen bestaan er echter werkelijke moeilijkheden in het verkeer der naties. Daarvan heeft Z.H. Paus Pius XI in zijn prachtige uiteenzetting voor de verpleegsters, vlak voor de Italiaanse aanval op Abessynië, gezegd, dat ofschoon ze moreel nooit een aanvalsoorlog kunnen rechtvaardigen, toch zodanig zijn, dat alle volken verplicht zijn met die moeilijkheden van anderen terdege rekening te houden. En, het is een voordeel van onze dagen, er is een algemene bereidheid om die zaken te bespreken. Maar daarnaast staat één geweldig belemmerend element: het verrtouwen onbtreekt bij beide partijen volkomen, en het allergrootste probleem van het heden is, hoe men er toe zou kunnen komen, ten minste de allerelementairste grondslag van het vertrouwen, hetwelk onverbiddelijk noodzakelijk is om internationale betrekkingen te kunnen onderhouden, te herstellen.

In de internationale politiek — gelijk overigens bij alle menselijke relaties — zal men steeds weer tot dit éne punt moeten terugkeren. Misschien is het mogelijk een tijdlang het vertrouwen door een semi-permanente mobilisatie te vervangen, maar deze is een surrogaat, uiterst kostbaar, op de duur onbetaalbaar, en bovendien van inferieure kwaliteit.

Momenteel is men onder de druk van militaire maatregelen en bondgenootschappen weer zo ver gekomen, dat men heel vaagjes de kwesties van het vertrouwen naar voren durft brengen. Dat is een vooruitgang tegenover de toestand, zoals die sinds half Maart bestaan heeft; dat wijst er op, dat er in enkele centra opnieuw de hoop bestaat, dat men, hoe dan ook, uit de impasse zal geraken, waarin de overweldiging van Tsjecho-Slowakije en Albanië Europa heeft gebracht.

Hoe dan ook. Want helder ziet niemand in dit grote, tenslotte alles overheersende vraagstuk. Er staan tegenover elkaar twee werelden, welke radicaal verschillend spreken en denken; welker woorden geheel andere betekenis hebben. Zelfs de woorden vertrouwen en vrede hebben niet alleen een andere klank, maar ook een andere inhoud. In welke taal moeten dan de twee ideologische fronten tot elkaar spreken?

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

KATH. BEVOLKINGSCIJFERS IN NEDERLAND.

De lib. N.R. Crt., aldus Ons Noorden, maakt zich ongerust, omdat zij binnen afzienbare tijd een katholiek overwicht in Nederland vreest, tengevolge van de toename der katholieke bevolking door de geboorten. Het blad motiveert deze vrees als volgt:

In de Mededelingen van het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft het gelezen, dat thans reeds 41 pct. van de gehele schoolplichtige jeugd in Nederland katholieke scholen bezoekt. Een gemiddelde stijging van $^2/_3$ percent bij het R.K. onderwijs aannemend, voorziet ze, dat over vijftien jaar de helft van het aantal schoolkinderen in Nederland een R.K. schoolopleiding zal krijgen. En hierop doorcijferend, acht de redactie het niet gewaagd te voorspellen, dat in 1965 de R. K. Staatspartij over meer dan 50 pct. van de stemgerechtigden voor de Tweede Kamer zal beschikken. Hetgeen in de ogen der liberale redactie een onheilspellend vooruitzicht schijnt te zijn.

Het is niet alleen het liberale blad, dat zich daarover ongerust maakt, ook de nat. soc. pers tapt uit hetzelfde vaatje.

Nu is deze vrees ten eerste wel wat al te pessimistisch. Stel dat het juist is, dat over 15 jaar de meerderheid van het aantal schoolgaande kinderen op de kath. scholen te vinden is, dan wil dit nog allerminst zeggen, dat bij de stembus in dit jaar ook meer dan 50% der stemmen op de katholieke candidaten wordt uitgebracht. De schoolgaande jeugd is ten onzent nog niet stemgerechtigd en het zal nog wel enige jaren duren voor deze kath. meerderheid op de scholen ook een kath. meerderheid bij de stembus geworden is.

Volgens de jongste bevolkingscijfers is 36.42% der bevolking katholiek, althans katholiek ingeschreven, terwijl het kath. stemmenpercentage bij de jongste verkiezingen 29.1% bedroeg. Men ziet er is dus nog al enige marge. Het bevolkingscijfer zal dus heel wat hoger dan 50% moeten zijn, alvorens

de katholieken de meerderheid bij de stembus hebben.

Maar wij begrijpen niet, dat het lib. blad zich daarover zo ongerust maakt?

Waren niet de liberalen steeds voorstanders van de onbelemmerde vrijheid in propaganda voor het Neo-Malthusianisme? En oogsten zij thans iets anders dan wat ze zelf altijd gezaaid hebben?

De schuld der katholieken is het niet, dat de niet-katholieke partijen op deze wijze al jaren bezig zijn, zelfmoord te plegen. Had het aan de katholieken gelegen, dan was deze afschuwelijke en onchristelijke propaganda in ons land al lang verboden.

Maar er is nog iets. Voor zover wij weten, zijn ook de liberalen in ons land krachtige voorstanders van de democratische staatsvorm en moeten zij van het autoritaire staatsbestel niets hebben.

Welnu, wat is er volgens dit staatskundig beginsel dan tegen, dat wanneer de katholieken de meerderheid der bevolking uitmaken, zij ook de meerderheid bij de stembus krijgen en dan er naar streven hun beginselen, ook op staatkundig terrein, tot uiting te brengen?

Of geldt de toepassing van dit staatkundig beginsel alleen niet voor de katholieken?

SAMENWERKING KATHOLIEKEN EN PROTESTANTEN.

Ook in Amerika.

Te Minneapolis in de V.S. van Amerika werd de 19e Maart j.l. een religieuze samenkomst van zeer bijzondere aard gehouden. Rond 10.000 Rooms-Katholieken en Protestanten waren hier bijeen, samengeroepen door de Rooms-Katholieke geestelijkheid en de Protestantse predikanten, teneinde gemeenschappelijk in naam van het Christelijk geloof tegen het kwaad in de wereld te protesteren.

De R.K. geestelijken en de Protest. predikanten kwamen gezamelijk in processie, geleid door den R.K. aartsbisschop John Gregory ter vergadering en namen samen op het podium plaats. Toespraken werden gehouden door de genoemde aartsbisschop en door de Protestant dr. Raines. Betoogd werd, hoe de grote gebeurtenissen in de wereld en de gevaarlijke dreigingen, die in deze gebeurtenissen besloten liggen, al wat Christen is bijeen brengen moeten, teneinde samen te beraden hoe het Christendom hierin zijn taak als zout der mensheid vervullen kan.

Hieruit blijkt dus dat ook in de Ver. Staten de wenselijkheid van deze samenwerking wordt gezien.

Al zullen er daar ook waarschijnlijk nog wel kortzichtige en weinig verdraagzame lieden zijn die er tegen ageren.

Maar dat zal altijd wel zo blijven.

HET ANTI-PAPISME IN DUITSLAND.

Hoe het anti-papisme in Duitsland, zelfs in het kath. Rijnland gepropageerd wordt, verhaalt een medewerker van de N.R. Crt., die in het Rijnland woont. Hij vertelt over de anti-papistische propaganda in Duitsland o.m. het volgende: Een wel zeer droevige indruk ontving ik van de Ludendorff-Buchhandlung in de Hohestrasse, een der drukste winkelstraten van Keulen. Tweemaal heb ik haar — te weten aan de buitenkant — bezocht. En beide keren verdrongen zich de mensen voor haar onheilige etalage. Ik wist niet wat ik zag! Grote stroken wit carton gaven notities betreffende minderwaardige pausen. Ook Lourdes werd op schunnige wijze vermeld. En de te kijk gelegde boeken? Bijna alle geschriften hadden een anti-papistische inhoud, gelijk de titels ook aanstonds bewijzen: Rom wie est ist, nicht wie es scheint, Die grosze Lüge des politischen Katholizismus, Der Pabst amüsiert sich, Der Pabst führt Krieg, Die Frau die Sklavin der Priester, Christliche Grausamkeit an deutschen Frauen (met een plaatje: een vrouw op de pijnbank), Der Priester und die Frau im Biechtstuhl. En zo voort.

Ik was een en al verbazing dat zulk een boekwinkel wordt toegelaten in... Keulen, de stad van de Dom en den Kardinaal, het Duitse Rome..... En ik had gelegenheid om aan twee mensen mijn grote verwondering te betuigen. De een antwoordde mij dat een protest van de hoogste geestelijkheid eenvoudig onbeantwoord blijft. En de ander vond troost in het geringe bezoek aan deze winkel met „Schundliteratur", waarvoor ook ik geen pfennig over had. Inderdaad waren de kijkers, althans bij mijn bezoeken, talrijk en de kopers maar weinigen".

De niet-kath. schrijver meent echter, dat ook hier de Duitsers weer slechte psychologen zijn en deze propaganda juist averechts werkt. Hij was gelogeerd bij een Evangelischen predikant in Keulen en die vertelde hem, dat juist dit minderwaardige anti-papisme, de kath. invloed versterkt en de sympathie er voor doet toenemen.

„De deelneming aan de bekende processies in Rijnland op Sacramentsdag (Fronleichnamsfesa) die Donderdag daarop zou gehouden worden, zal aldus voorspelde hij, zeer groot zijn. Ook van de zijde der mannen, die vroeger zich meer van de deelneming onthielden. Een soortgelijke voorzegging gewerd mij in Bonn. De palmboom groeit onder de druk. Hatelijk anti papisme ergert de gelovigen en vermeerdert hun trouw. Zij dulden

soms zelfs geen schijnbaar onschuldige spotternij. Toen onlangs, in een gezellige avond tot opening van het badseizoen te Aken, in het Neue Kurhaus aan de bekoorlijke Monheimallee, een voordrager met betrekking tot de clerus dubbelzinnige — „zweideutige" zei mijn zegsman — verzen declameerde, verlieten er bezoekers in stil protest de zaal."

Aldus deze niet-kath. medewerker van de N.R. Crt.

Inderdaad, ook de Duitsers, die niet alleen slechte psychologen, maar ook slechte historie-kenners zijn en dat is altijd hun ongeluk geweest, zegt Gerard Brom, zullen weer de oude historische waarheid ondervinden van het Franse spreekwoord: „Qui mange du pape en meurt". De ondervinding van ons mede, dat het heden door de firma ... çao, Aruba en Bonaire.

VEELZEGGENDE MAATREGEL IN OOSTENRIJK.

Priesters en kloosterzusters moeten voortaan op straat gewone burgerkleding dragen.

De aartsbisschop van Wenen, Z. H. Em. kardinaal Innitzer, heeft last gegeven, dat alle priesters, kloosterlingen en kloosterzusters voortaan op straat gewone burgerkleding moeten dragen.

Door middel van verschillende katholieke instanties is een beroep gedaan op de gelovigen, om geschikte kleding, daartoe beschikbaar te stellen en, naar verklaard wordt, is aan deze oproepen op „zeer bevredigende" wijze gevolg gegeven.

Voorts heeft de kardinaal bepaald, dat voortaan priesters geen tonsuur meer mogen dragen, noch hun haar mogen laten knippen op de voor haar orde of congregatie karakteristieke wijze.

EEN GRAFMONUMENT VOOR PIUS XI.

De Aartsbroederschap van de Romeinse Kerk Santo Carlo al Corso heeft tesamen met de bevolking van Desio, de geboorteplaats van Pius XI, de benodiging gelden bijeengebracht voor de oprichting van het grafmonument in de crypte van den Sint Pieter.

LITWINOFF IS UITGESLOTEN UIT DEN GODLOZENBOND.

De Centrale Raad van de Bond van Srijdende Godlozen heeft den vroegeren Commisaris van Buitenlandse Zaken Maxim Litwinoff, zijn vrouw en zijn kinderen uit de godlozenbond uitgesloten. Een reden werd hier niet voor opgegeven.

In 1934 werd Litwinoff wegens zijn verdiensten voor de internationale godlozenbeweging tot eregodloze benoemd. De opvolger van Litwinoff, Molotoff, is reeds meerdere jaren lid van de godlozenbond.

HET 150-JARIG BESTAAN VAN DE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT VAN GEORGETOWN (V.S.)

Van 28 Mei tot 3 Juni is het 150jarig bestaan van de Katholieke Universiteit van Georgetown op plechtige wijze herdacht. Deze instelling is het oudste katholieke college van de Verenigde Staten. Aan de plechtigheden werd deelgenomen door afgevaardigden van 1500 katholieke Amerikaanse colleges en universiteiten en van 500 intellectuele genootschappen.

De viering zal worden met een godsdienstige plechtigheid gewijd aan de nagedachtenis van Mgr. John Carroll, die in 1789 het "Georgetown college gesticht heeft.

DE DOOD VAN KANUNNIK MARCEL GAUTHIER.

Een herinnering aan een dramatische episode uit de wereldorlog.

De naam van in de Parijs overleden Kanunnik Marcel Gauthier is voor altijd verbonden met een van de meest dramatische episodes uit de wereldorlog.

Kanunnik Gauthier leidde de godsdienstoefening in de St. Gervasiuskerk te Parijs, op Goede Vrijdag 1918, toen een granaat op de kerk viel tijdens de Donkere Metten, waarbij 75 gelovigen werden gedood en ongever 100 gewond.

Voor de moed, die de Kanunnik tijdens de catastrophe heeft getoond, werd hij onderscheiden met het Legioen van Eer en met het Oorlogkruis.

HET CATHOLICISME IN CANADA.

De hoofdredacteur van het katholieke blad „Action Catholique" verwacht, dat het aantal katholieken in Canada bij de volkstelling van 1942 50% van de totale bevolking, zal hebben bereikt. In 1921 vormden de katholieken in Canada slechts 38.75 procent van de totale bevolking, in 1931 reeds 41.30 procent.

Het aantal Frans-sprekende katholieken in Canada bedraagt ongeveer 3 millioen, het aantal Engels- sprekende 700.000, waarvan 400.000 Ieren, terwijl de overigen 700.000 katholieken verdeeld zijn over Duitschers, Polen, Tsjechen, Hongaren en andere kleinere minderheden van kolonisten.

NEDERLAND.

PLECHTIGE ONTHULLING GRAFMONUMENT VAN KARDINAAL VAN ROSSUM.

Op 22 Mei te half drie had te Wittem (Zuid-Limburg) de plechtige onthulling plaats van het graf-monument van wijlen Kardinaal van Rossum. Zijn opvolger als prefect van de Congregatie tot Voortplanting des geloofs, Zijn Eminentie Kardinaal Fumasonie Biondi, was zelfs uit Rome gekomen om door deze plechtigheid zijn grote voorganger te eren.

Aanwezig waren o.m. de Pauselijke Internuntius bij ons Hof en zijn secretaris Mgr. Dr. Th. Verhoeven uit den Haag en verder een groot aantal geestelijke en wereldlijke autoriteiten, w.o. verschillende bisschoppen en enkele katholieke ministers.

Mgr. Hoogveld hield bij deze plechtigheid de openings- en gedachtenisrede.

Na eerst in het Italiaans Kardinaal Fumasoni Biondi te hebben bedankt voor de grote eer, persoonlijk naar Nederland te willen komen ten einde deze plechtigheid te verrichten en ook den Internuntius welkom te heben geheten, herinnerde Mgr. Hoogveld er aan, dat van de 3 Kardinalen, die Nederland slechts tellen mocht, er 2 reeds eeuwen her hun rustplaats in Rome vinden. Het stoffelijk overschot van Kardinaal van Rossum rust echter in vaderlandse bodem. Mgr. Hoogveld schetste hierna het verheven leven van Kardinaal van Rossum, zijn verheven karakter, zijn verbijsterende werkkracht, zijn onovertrefbare mensenliefde en arbeid. Wij weten, zeide spr., hoe er door dezen missionaris der missionarissen een ware Pinkstertocht over deze wereld gevaren is.

Hier in Wittem is deze grote Nederlander op zijn 78ste verjaardag ter ruste gelegd in het huis, dat hij zelf voltooide, waar zijn geestelijke arbeid is geheiligd.

Het monument zal u den Kardinaal tonen geknield, in gebed zijn handen ten hemel heffend. Edeler kon dit leven niet worden uitgebeeld. Ieder mens moge het grootst zijn op zijn knieën, meer dan anderen heeft deze verknochte zoon van Alfonsus de leer over de geweldige betekenis, die het gebed heeft voor onze zaliging, met heel zijn ziel doorleefd. En zouden we hem een bede op de lippen mogen leggen, dan zou het deze zijn: „Adveniat Regnum tuum!"

Boven het beeld is het hoogepunt van zijn leven in brons weergegeven, zijn werk voor de uitvoering van Christus testament: „Gaat heen en onderwijst alle volken" (Hatth. 28, 10); vooral zijn ijveren voor een inheemse geestelijkheid wil het tot uitdrukking brengen:

Het grafschrift brengt in herinnering, hoe Gods kracht den geringe uit het stof heeft verheven en hem met een rijke buit van zielen geplaatst heeft onder de vorsten van Christus' Koninkrijk, tot de uitbreiding waarvan ook dti marmer en brons een prediking moge blijven voor de verre nageslachten.

Namens het comité tot oprichting van dit monument droeg spr. het monument over aan den Z.E. Pater Rector van het Kloosterhuis.

In het Italiaans richtte Mgr. Hoogveld zich nu opnieuw tot Kardinaal Fumasoni Biondi om tot onthulling van het monument over te gaan, waarna deze hieraan voldeed.

Kardinaal Biondi trok daarop het doek, dat het monument tot dan toe verborg, weg waarmee de onthulling van het fraaie monument een feit was. Hij legde een fraai bloemstuk neer aan de voet van het monument.

Toespraak van kardinaal Biondi.

Zijne Eminentie gekleed in rode toog, met rochet en wijde mantel, hield daarna in het Frans een toespraak, waarin hij uiting gaf aan zijn diepe verering voor kardinaal van Rossum, en zijn bewondering uitsprak voor diens buitengewone verdiensten. Hij verklaarde, dat hij gaarne naar Nederland was gekomen om tevens zijn grote dankbaarheid te tonen aan de katholieken van Nederland, welk land bovenaan staat in zijn steun aan de katholieke missie, en daarin andere landen op de wereld ten voorbeeld is.

Zijne Eminentie getuigde, dat kardinaal van Rossum het monument, dat hij thans had onthuld, verdiende. Hij was meer dan 14 jaar prefect van de Propaganda en medewerker van de Pausen Benedictus XV en Pius XI. Kardinaal van Rossum toonde een grote kracht en doorzettingsvermogen, de periode van 1918 tot 1932, toen Kardinaal van Rossum leiding gaf aan de propaganda fide, was een gouden tijd voor de misionering en de missieactie.

Hij heeft nooit vergeten zijn geboorteland Nederland, dat hem zo milddadig steunde voor zijn missie.

Kardinaal van Rossum leeft nog op de propaganda, ook in het hart en de gedachten van zijn opvolger, die ernaar streeft hem na te volgen.

Paus Pius XII heeft nog enkele dagen geleden aan Kardinaal Biondi de verzekering gegeven, dat hij in de geest bij deze plechtigheid aanwezig zou zijn, en dat hij aan allen, die bij deze plechtigheid aanwezig waren, zijn vaderlijke zegen gaf.

De ZeerEerw. Pater Rector L. Saut te Wittem aanvaardde met dankwoorden aan kardinaal Biondi, aan het comité en aan de autoriteiten de zorg over het prachtige monument van de onvergetelijke kardinaal van Rossem.

„Met orgelspel en koorzang werd deze indrukwekkende plechtigheid beeindigd, nadat Z. Eminentie kardinaal Biondi aan allen de Pauselijke zegen had gegeven.

Het hulde-monument.

Het kardinaal van Rossum-gedenkteken in zwart, wit en rood marmer en brons van den bekenden Romeinsen beeldhouwer Enrique Quattrini en zijn zoon Carlo, geeft in al de rijke praal van zijn Italiaans talent den kerkprins weer in knielende houding, met ten hemel geheven handen.

Boven het beeld staat op zwart-rode retabel in brons uitgevoerd het hoogtepunt van kardinaal van Rossum's leven, het „gaat heen en onderwijst alle volkeren."

Woningtoestanden.

Het Bestuur heeft op de begroting een bedrag uitgetrokken, bestemd om aan de gehuwde ambtenaren een toeslag van 5% te geven in verband met de gestegen woninghuren.

De motivering is wel zeer ongelukkig gevonden! Een dergelijke openlijke erkenning van de woningnood, zal slechts de toestand erger kunnen maken! Als er ambtenaren zijn, wier huur nog niet verhoogd is, zal hun huisbaas zeggen: die 5 procent krijgt hij voor mij; ik moet dus wel gaan opslaan. Dergelijke gevallen hebben zich helaas reeds voorgedaan.

Wij vragen niet, wat de ambtenaar dan aan moet vangen met de andere gestegen kosten van levensonderhoud; maar wij vragen alleen, of het Bestuur ook gedacht heeft om al de huurders-niet-ambtenaren, die de nadelige gevolgen zullen ondervinden van de door het Bestuur gesubsidieerde woningstrijd; en om het algemeen belang, dat op deze wijze ernstig wordt benadeeld door een goed-bedoelde maatregel.

BOEKBESPREKING.

Van de Intern. Boekhandel & Uitg. Mij N. V. Lectures, Eindhoven, ontvingen wij de nieuwe uitgave: Dr. Ir. J. A. M. van LIEMPT & P. LEYDENS, Fotografie bij kunstlicht, prijs ƒ 1.50.

Dit is het eerste werkje in de Nederlandse taal, dat geheel gewijd is aan de „fotografie bij kunstlicht".

In de algemene inleiding wordt gewezen op de grote voordelen en mogelijkheden, die het kunstlicht boven het daglicht biedt. Na een diepgaande bespreking van de bestaande kunstlichtbronnen en hunne eigenschappen, waarbij ook de moderne ontladings- en bliksemlichtlampen niet zijn vergeten, volgen hoofdstukken over het bereiken van de juiste kleurweergave, de juiste keuze van het negatiefmateriaal en het ontwikkelen daarvan.

Voor den amateur is een schat van gegevens aanwezig voor de opbouw van opnamen, zoals portretten, stillelevens, silhouetten, table-tops, enz. Ook is aandacht besteed aan de moderne kleurenfilm en het filmen bij kunstlicht, terwijl bovendien een hoofdstuk over klinische fotografie is opgenomen.

Een belangrijk deel van het boek wordt ingenomen door het moderne bliksemlicht en wat daarmede in combinatie met synchronisatoren is te bereiken, terwijl verschillende methoden voor het afstellen daarvan worden aangegeven.

In verband met de groeiende betekenis van de kleinbeeldfotografie worden ook de lichtbronnen voor vergrotingskokers en donkere kamerlampen behandeld.

Belangstelling verdienen de uitvoerige belichtingstabellen en diagrammen voor elk lampentype afzonderlijk onder alle voorkomende omstandigheden, zodat men zonder verdere hulpmiddelen direct tot de juiste belichting komt.

Het boekje is daardoor als handboekje onontbeerlijk voor den atelier-amateur, en persfotograaf.

Een uitvoerig register maakt het naslaan van bepaalde desiderata gemakkelijk. Ten gerieve van hen, die uitvoeriger wensen te worden ingelicht is een uitgebreide litteratuurlijst opgegeven. Het gehele boek is rijkelijk verlucht met de tekst verhelderende tekeningen en niet het minst met een fraaie collectie kunstfoto's, waaronder diverse van internationaal bekende vakfotografen.

Nu dit jaar het 100-jarig bestaan der fotografie herdacht wordt, is het verschijnen van dit boekje tegelijk een eerbiedige hulde aan de pioniers van de ontwikkeling van het moderne lichtbeeld.

Verkrijgbaar bij de Boekhandel „St. Augustinus, St. Thomas College.

CURACAO.

ZILVEREN FEEST.

Zaterdag a.s. viert hier aan Zilveren Kloosterjubilee de Eerw. Zuster Wilhelma van de Congregatie van de Zusters van Schijndel.

De Eerwaarde Moeder Wilhelma is Overste geweest op Santa Rosa en Pietermaai en sinds het begin van dit jaar is zij overste in de communiteit van Montagne, waar ze onlangs is begonnen met de oprichting van een naaischool.

Van harte wensen we moeder Wilhelma geluk en we hopen dat hare leven met hare kostbare talenten nog lang voor deze Missie moge gespaard blijven.

LUCHTPOST.

De Directeur van het Postkantoor deelt ons mede, dat luchtbrieven naar Europa thans twee-maal per week met de Trans-Atlantic Air Service kunnen worden verzonden, en wel op Zondag en Woensdag.

De mailsluiting is bepaald op Zondag 10 a.m. en Woensdag 11.45 a.m. terwijl het porto 60 cent per 5 gram of gedeelte van 5 gram bedraagt.

Brieven bestemd voor verzending langs deze weg zullen aan de linkerbovenhoek moeten worden voorzien van de aanduiding: „VIA TRANS-ATLANTIC AIR SERVICE".

NIEUWSTE LIJST VAN LUCHTPOSTSLUITINGEN NAAR EUROPA.

1. Per K.L.M. en P.A.A. na.r New York per Trans-Atlantic Air Service

Sluitingen:		Porto
Zondag	10 v.m.	60 cent per 5 gram of
Woensdag	11.45 v.m.	gedeelte van 5 g

2. Per K.L.M. en P.A.A. naar Natal en verder per Lufthansa

Sluitingen:		Porto
Maandag	10.15 a.m.	70 cent per 5 gram of gedeelte v 5 g.

3. Per K.L.M. en P.A.A. naar New York en verder per boot

Sluitingen:		Porto
Zondag	10 v.m.	boven het
Maandag	10.15 v.m.	gewone port
Woensdag	11.45 v.m.	30 cent per
Vrijdag	11.45 v.m.	5 gram of gedeelte van 5 gram.

FILMBESPREKING.

VADERTJE LANGBEEN (Roxy).

Ieder die de kans heeft deze Hollandse film te zien, moet het niet nalaten. Het is weer eens heel wat anders als al dat Engels. En een Hollandse grap spreekt voor Nederlandse oren nu eenmaal meer dan een Engelse aardigheid.

De geschiedenis van Daddy-longlegs mag als bekend worden verondersteld. Het is een dankbaar gegeven voor een film. En al is het technisch hier en daar nogal onvolmaakt en toneelachtig, toch is de film een bezoek

overwaard. Tussen twee haakjes: waarom zijn de andere Nederlandse films, die inmiddels verschenen, hier niet gedraaid? De belangstelling van het publiek is blijkbaar toch wel zeer groot!

Vanavond draait „Vadertje Langbeen" opnieuw en voor het laatst.

CIJFERS OVER SURINAME.

De Koloniale Verslagen bevatten steeds een schat van gegevens over Suriname.

De heer L. C. Prey, vroeger administrateur van Finnaciën in Suriname, heeft een poging gedaan om de cijfers betreffende Suriname iets meer populair te maken, door een publicatie daarvan in De West-Indische Gids. Ongetwijfeld komen deze cijfers daardoor onder de ogen van een groter aantal mensen, hoewel ook hier weder het bezwaar geldt, dat de verspreiding beperkt blijkt tot enkele honderden exemplaren. Ook hierdoor wordt het grote publiek niet bereikt. Maar laat ons dankbaar zijn, dat hierdoor althans een stap in de goede richting wordt gedaan. De rangschikking der cijfers is overzichtelijk, zodat men onwillekeurig er toe komt om eens na te gaan hoe de loop van zaken is in Suriname, over een reeks van jaren.

De schrijver zet uiteen, wat het doel is geweest van zijn niet geringe arbeid.

De op financieel, economisch of sociaal gebied omtrent Suriname bestaande literatuur is zeer schaars; betrouwbare gegevens treft men eigenlijk alleen aan in de officiele begrotingsstukken en in de Koloniale verslagen. Statistieken, in de geest van de in Nederland bekende „Jaarcijfers", bestaan in dit, in menig opzicht zo onontwikkelde land, niet. En juist hier zijn deze niet te ontberen, wanneer men zich een beeld wil vormen van de structuur van het gewest, zonder genoodzaakt te zijn daartoe een menigte heel of half officiele stukken te raadplegen.

Zulke statistieken zijn een belangrijk hulpmiddel bij de bestudering onder meer van de economische en sociale toestand. Zij geven een exact en zakelijk antwoord op de bij hen, die zich voor die vraagstukken interesseren, van nature opkomende vraag hoe het vroeger is geweest.

Bij de raadpleging dient men evenwel niet uit het oog te verliezen, dat statistieken niet anders zijn dan volgens een bepaalde methode gerangschikte cijfers of cijfergroepen en dat deze geen licht verschaffen aangaande de factoren, waarvan elk cijfer het product is, dat wil zeggen, dat men voorzichtig moet te werk gaan met het trekken van conclusies, in het bijzonder ten aanzien van de voor elk jaar afzonderlijk vermelde cijfers. Over een reeks van jaren beschouwd geven deze cijfers echter een beeld van opgang of teruggang, dat in de regel als een afspiegeling van de werkelijke toestand kan worden aanvaard.

Ik heb daartoe, aldus de samensteller, een dergelijke statistiek opgebouwd, aanvangende in het jaar 1920 en betrekking hebbende op klimaat, landbouw, handel, scheepvaart, bevolking en alle takken van bestuurszorg, welke voor een beoordeling van de ontwikkelingsmogelijkheden van belang zijn.

Behalve met het verschaffen van een, zij het dan niet in alle opzichten volledig, statistisch beeld van het land, als voorlopig hulpmiddel, is het doel met dit werk althans een begin te maken. Eenmaal verschenen, zal wellicht het nut ervan worden ingezien en van overheidswege het werk systematisch worden voortgezet, omdat betrouwbare jaarcijfers ook voor het bestuur van grote waarde zijn.

De cijfers gaan tot en met 1937. De bedoeling is elk jaar de aanvullende cijfers te geven, zodra daarover kan worden beschikt.

Tot 1937 steeg de bevolking (zonder Bosnegers en Indianen) van 107 duizend zielen tot 151 duizend, een toeneming dus van bijna vijftig procent. Er zijn vierduizend meer mannen dan vrouwen, een gevolg van de immigratie.

Een ander gevolg van de Aziatische immigratie, is dat percentsgewijze het aantal „onwettige" geboorten toegenomen is. Vele van die geboorten zijn kinderen van wettig getrouwden, maar die nu eenmaal niet voldoen aan de formele eisen van „wettige" geboorten.

De stadsbevolking is de laatste zestien jaren gegroeid van 44 duizend tot 52 duizend zielen, Nickerie met 15 duizend en Saramacca met 6 duizend mensen.

Het aantal Europeanen uit Nederland bedraagt nog geen duizend zielen.

Daarbij komt een ongeveer even groot aantal Europeanen van elders. De talrijkste bevolkingsgroep vormen thans de Brits-Indiërs en Javanen, die te zamen 76 duizend tellen. De inheemse bevolking (Surinamers) telt thans 68 duizend zielen.

De Broeder Gemeente telt 27 duizend zielen, de Katholieke 23 duizend. Hervormden en Luthersen tellen te zamen nog geen tienduizend lidmaten.

Mohammedanen en Hindoes tellen te zamen 47 duizend leden.

Sedert 1920 was de hoogste jaarlijkse regenval in Suriname 2619 m.m. in 1928. De minste regenval viel in het jaar 1935, namelijk 1707 m.m.

Tien jaar te voren was de regenval ongeveer even weinig, namelijk 1715 m.m.

Met het s.s. „COSTA RICA", dat d.d. 26 dezer, alhier verwacht wordt, zullen o.m. de navolgende passagiers arriveren.

Mevr. A. E. Vrijburg & 2 knd., Mevr. J. W. H. Suthoff, Fam. J. F. Groote, Mevr. Z. Broes & 3 knd., Fam. L. E. Benne, Mevr. A. Oppenheimer, Echtp. A. W. Pot, Hr. J. J. P. Mulder, Echtp. A. N. Regibogin, Fam. P. J. Wensink, Mej. L. Spanenberg, Mevr. H. G. Sevenhuysen, Mevr. M. Klein Haneveld, Mej. C. Eijsbroek, Mevr. A. M. Oostlander, Mej. C. G. M. van Engelshoven, Hr. M. Stoer, Hr. J. B. C. Ruiter, Fam. J. Smit Mevr. J. Hofesee en knd., Mevr. M. A. Blokland, Mevr. G. J. C. Houting, Mevr. F. Pijper en knd., Mevr. M. Renes. Echtp. F. W. Kleve, Fam. M. Smidt, Hr. L. Stark & Echtgen. Hr. Koop Hiemstra, Hr. D. Kwast, Mevr. C. P. Koopman, Mevr. M. Molenaar, Mej. M. Zoritic, Fam. A. H. J. Altorf, Hr. J. F. van Dam, P. N. Holthuyzen, A. Vinke, D. van Dien, N. M. H. Kreugel, A. de Munnik, A. J. van Doorn; Mevr. P. Beversluis, Hr. I. Ingerman, Mevr. E. de Jager & 2 knd., Mevr. J. Martens, Mevr. C. F. A. Kisma, Hr. A. P. van Troost.

AUTO RIJDT IN DE ST. ANNABAAI.

In de nacht van Zondag op Maandag, om ongeveer twee uur is een personenauto, waarschijnlijk in grote vaart op de leuning van de Koningin Emmabrug ingereden, dwars er door heen geslingerd en in het water terechtgekomen. Gelukkig was het een open auto, zodat de enige inzittende de bestuurder, gemakkelijk uit zijn wagen komen kon en dan ook al spoedig boven water verscheen. De man bleek een goed zwemmer te zijn en zwom naar de kant waar hij door een toevallig passerend tweetal mannen aan land geholpen werd, zodat hij in de ware zin des woords met de schrik vrij kwam.

De leuning van de brug, het ongeluk gebeurde ongeveer in het midden van de brug, is totaal vernietigd. De gezonken auto schijnt niet direct een beletsel voor de scheepvaart te zijn, doch vermoedelijk zal het ding toch worden gelicht.

Zover wij weten is dit ongeluk in de geschiedenis van de Curaçaose verkeersdrama's uniek. Weliswaar is het meerdere malen voorgekomen, dat een auto bijna door de reling van de brug heenschoot en in het water terechtkwam, doch nog nimmer is het een automobilist gelukt om inderdaad deze manoeuvre tot stand te brengen. Ook dit weer kan aan de annalen van het Curaçaose verkeerswezen worden toegevoegd.

De politie heeft op het ogenblik nog steeds het onderzoek in handen naar de oorzaak van dit ongeluk.

Beurs.

ENGELS MARINE BEZOEK.

Gisteren arriveerde hier het Engelse oorlogsschip „AJAX", wat tot 17 Juni hier zal blijven.

De Ajax is speciaal bestemd voor de West Indische Wateren.

Het schip staat onder commando van Kapitein Ch. H. L. Woodhouse. Het heeft verder 41 officieren en 555 manschappen.

Het schip is 555 voet lang, 56 voet breed, heeft een diepgang van 20 voet en een waterverplaatsing van 6480 ton.

Het is uitgerust met acht zes inchkanonnen, acht vier inchkanonnen en acht 21 inch torpedolanceerbuizen. Voorts bevinden zich aan boord twee Seafoxvliegtuigen, die door middel van een catapult afgeschoten worden.

Het schip is gebouwd in 1934 en heeft een snelheid van 33 mijl.

Belangstellenden kunnen Zaterdag en Zondag het schip bezoeken van 16 — 18 uur.

Men verzoekt ons nog mede te delen, dat het oorlogsschip geen eigen boten hiervoor ter beschikking stelt, doch dat men met particuliere boten aan boord moet komen.

EEN AARDIGHEIDJE MET EEN STAARTJE.

Onze hier aanwezige onderzeeër heeft de vorige week een duikproef gemaakt in de St. Annabaai, waarbij het schip onder de brug is doorgedoken.

Het staartje van deze manoeuvre is echter, dat hierbij de kabel van het electrisch licht is doorgevaren, wat voor defensie een schadepostje betekent van f 1200.—

IN DANK ONTVANGEN.

Van het Hollands Handelshuis enkele monsters en reclame-artikelen van het Blookers product.

Van Casa Rosada, de firma Winkel een monster van de bekende Blue Band Margarine.

DE AMERIKAANSE SOCIALE ZENDING OP WEG NAAR VENEZUELA.

In ons blad van Zaterdag jl. maakten we melding van een Amerikaanse commissie, bestaande uit 23 leden die naar Caracas zou gaan, om daar op uitnodiging van de president Lopez Contreras conferenties te gaan geven om te komen tot een nieuw programma van welvaart voor Venezuela.

Gisteren morgen hadden wij het genoegen aan boord van de Santa-boot nader met enkele leden dezer commissie kennis te maken en, uit een gesprek met de president dezer commissie Rev. J. T. O'Harra president van de Notre Dame universiteit sinds 1934, lid ook van de delegatie der U.S.A. op de Pan-American conferentie te Lima 1938 delen wij nog het volgende mede: De commissie bestaande uit 23 leden, waaronder 10 geestelijken is samengesteld uit vooraanstaande personen op sociaal, economisch, hygienisch, opvoedkundig, landbouwkundig gebied.

Het zal wel zeker, zei president O'Harra, de eerste keer in de geschiedenis zijn dat Amerikaanse republieken op deze wijze samenwerken. De conferentie te Caracas die tot 28 Juni zal duren is ± 5 maanden voorbereid in overleg met de president Lopez Contreras, zijn cabinet, de staten in Caracas, de Apostolische deligatie van Venezuela en de aartsbisschop van Caracas. Enige leden van de commissie reisden reeds vooruit. Venezuela is

een welvarend land en men wil nu met experts uit 't practisch sociale leven zien hoe 't mogelijk is, die welvaart te bestendigen. Het is juist nu zeer oportuun dat mensen die staan op christelijke grondslag tonen in welke geest zij de sociale problemen willen oplossen.

Onder de verschillende leden van deze commissie noemen wij nog Dr. Fonczac, werkzaam in Polen onder het cabinet Paderewski. D. Gannon S.J., Rev. Dr. Johnson, lid van de president Roseveldt's commissie tot opvoeding.

Onder de 4 secretarissen van deze commissie is een zekere Michael Grace kleinzoon van de stichter van de Grace-line.

De president dezer commissie en verschillende leden maakten hun opwachting bij den Apostolisch Vicaris Mgr. P. I. Verriet.

Zeer geinteresseerd voor de sociale toestand op Curaçao bezochten ze de Ambachtschool, het Hospitaal en het St. Thomascollege, terwijl ook 't woningprobleem op Curaçao hun aandacht had.

Met zichtbaar genoegen vernamen zij dat bij de Volkshuisvesting het 3-kamersysteem wordt toegepast.

De commissie verklaarde zich zo mogelijk bereid haar filmmateriaal over sociale werken van de States ook voor het Curaçaose publiek af te staan.

Wij wensen deze commissie groot succes toe. Deze commissie moet in Venezuela zeker de indruk bevestigen dat onder de Amerikaanse burgers, die het sociale leven trachten te verbeteren, de katholieken vooraan staan.

TOERISTENSCHEPEN.

Zaterdag 6 a.m. zal het S.S. Carinthia van de Cuvaard White Star line onze haven aandoen met 765 touristen. 3 p.m. zal het schip via Kingston naar New York vertrekken. Agenten zijn de Curaçao Trading Comp.

Eens paleis, thans een brandende puinhoop! Zal ook Uw eigendom dit lot beschoren zijn? Neemt maatregelen voor brandbestrijding!

Elk tijdperk heeft duizenden helden, die in geen geschiedenisboek vermeld staan.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Om het voetbalkampioenschap van Nederland speelden DWS en NEC 7—2; Achilles — Ajax 2—5. NEC is thans dus eveneens uitgeschakeld en het programma is afgewerkt op de wedstrijd Ajax — Eindhoven na.

Waar DWS en Ajax beide tien punten bezitten, doch Ajax nog een wedstrijd te spelen heeft, is gelijk spel tegen Eindhoven reeds voldoende voor het kampioenschap.

De opbrengst der Rijksmiddelen bleven gedurende Mei drie ton beneden de raming en vijf millioen beneden de opbrengt van Mei 1938.

De opbrengst over Jan. tot Mei was een millioen boven de raming en 7 millioen boven de opbrengst over dezelfde periode in 1938.

Het Duitse Stoomschip St. Louis is met 900 in Cuba geweigerde vluchtelingen te Vlissingen aangekomen.

Zij zullen te Antwerpen debarkeren. Afgevaardigden van het Ned. Joodse vluchtelingen comité waren aanwezig, alsmede vertegenwoordigers van de vreemdelingenpolitie. Roerende tooneeltjes speelden zich aan boord af na nu een lange zwerftocht de eindbestemming is bereikt. Vluchtelingen zullen naar Nederland komen.

De wekelijkse zitting van het ministerie heeft Maandag niet plaats gevonden. Er lopen geruchten dat het kabinet binnenkort zal aftreden, wegens financiele moeilijkheden.

Te Carambehy, Brazilië, is overleden de oud-parlementaire redacteur van de Residentiebode, de oud praeses van de R.K. Journalisten Vereniging, G. P. Bon.

De kruiser Tromp zal de 18de Augustus via het Suez Kanaal, dus niet via New York, naar Indië vertrekken.

Uit Batavia wordt gemeld, dat een uitbarsting van de Krakatau heeft plaats gevonden, waarbij het gesteente een hoogte van 900 meter bereikte, hetgeen het hoogste is dat ooit werd geregistreerd.

Tot lid van de Tweede Kamer is verkozen verklaard in de vacature van der Putten, nadat Wijkerslooth hiervoor had bedankt, de heer Th. F. M. Schaepman.

Op zijn verzoek is eervol ontslag verleend, met dankbetuiging voor de als zodanig bewezen diensten, aan het lid van het Hof van Justitie in Suriname, Mr. J. H. A. van Westrik.

Door de Hoge Raad is advies uitgebracht over het voorontwerp inzake de wettelijke regelen der verzekering tegen werkloosheid. De Raad antwoordde eenstemmig bevestigend de vraag of een regeling der werkloosheidsverzekering bij de wet aanbeveling verdiend, dat de instelling van verplichte werkloosheidsverzekering gewenst is Een meerderheid in de Raad meende dat het niet gewenst is om kleine zelfstandigen bij de werkloosheidsverzekering te betrekken. De overgrote meerderheid van de Raad sprak zich uit voor verdeling der lasten tussen werkgevers, werknemers en de overheid. Over de vorm en het aandeel daarvan bestond verschil van mening. Met 25 tegen 11 stemmen gaf de Raad de voorkeur aan een bedrijfsgewijze inrichting en uitvoering van de verzekering.

Per crucem ad lucem. Door 't kruis naar het licht.

Het lijden kan een weldaad zijn, als de lijder het geduldig draagt.

Het kruis van een ziekte kan bevrijding brengen wanneer men 't kruis kust in plaats van vloekt. De donkere schacht van het lijden voert naar het licht, zoals de tunnel voor een trein begin nog einddoel is, maar doorgang. Het lijden maakt de mensen dikwijls helderziend, ontvankelijk voor hogere woorden.

Plotseling gaat de mens inzien de valsheid van zijn levenshouding, de vooshheid van zijn beginselen, die het leven maakten tot een grotesk zelfbedrog. De dingen worden tot hun ware verhouding teruggebracht en de schijn wordt van de werkelijkheid gescheiden, schillen worden weggeworpen en de vrucht, de kern wordt behouden.

Een mens wordt met kracht aangepakt en op bed geworpen, geisoleerd, het uitzicht naar buiten versperd.

De ziel als gevangen maakt een gedwongen retraite door.

In zo'n retraite kunnen merkwaardige dingen gebeuren „paleisrevoluties" plaats grijpen, kan een weldadige „beeldenstorm" worden meegemaakt die alle afgodsbeeldjes van kleiner of groter formaat — afgodsbeeldjes van zelfzucht die menig hart tot een heidense tempel maken — omver werpen. In zo'n retraite ziet de mens de waarheid in van Vondels woord: „Buiten God is 't nergens veilig," en door in keer komt hij dan tot ommekeer.

Het huwelijk is voor mensen en niet voor engelen. De engelen leven niet in de huwelijksstaat.

Laat beide partijen dit woord dikwijls tot zichzelf zeggen, zolang zij samen zijn.

Is een van hen een „engel" geworden, dan zal God hem wel wegnemen en onder de engelen plaatsen.

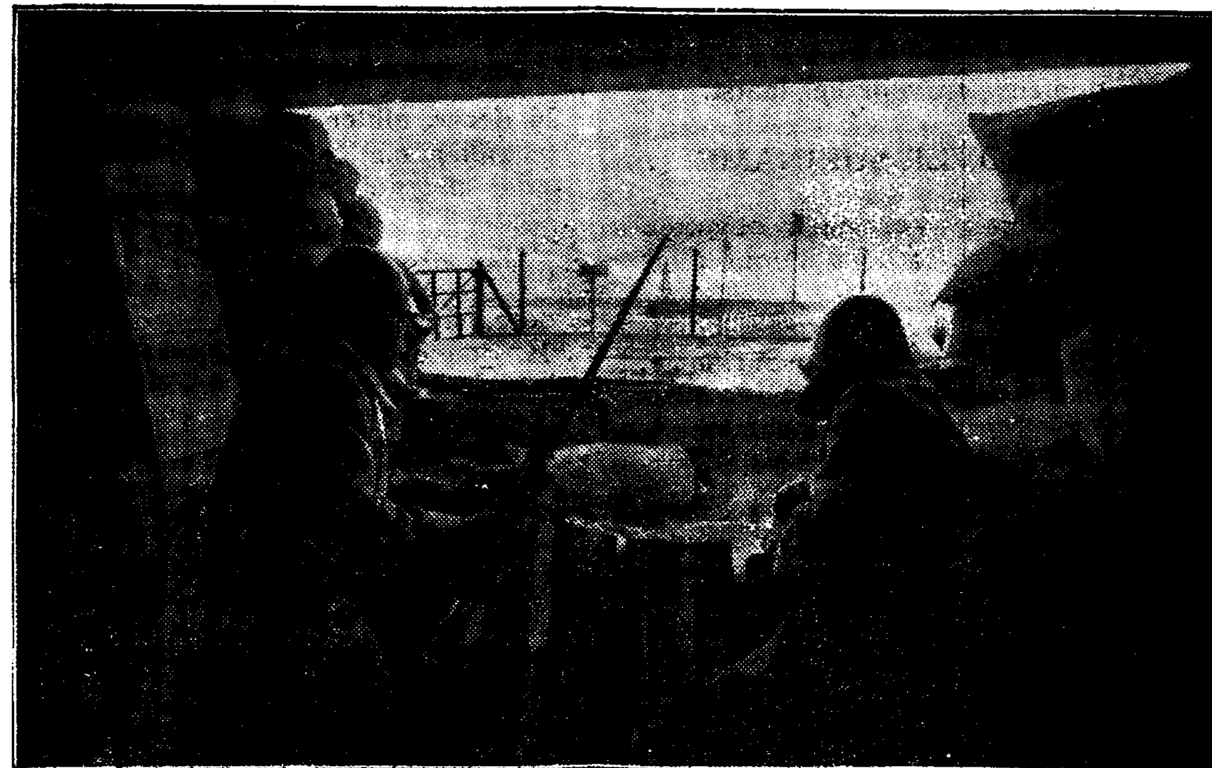
NEDERLAND IS PARAAT

Ons Volk en zijn grenssoldaten.

„Eén in den nood om ook het ergste te dragen teneinde zich-zelf te blijven".

Versperring van een grensweg.

Aan de kust.

EEN POOLSE VRIJHEIDSHELD IN DE GEVANGENIS.

Aan het Katholieke Parijse blad „L'Aube" ontlenen wij de volgende bijzonderheden over het verleden en de huidige arrestatie van den 68-jarigen Poolsen vrijheidsheld Korfanty.

In het begin van het jaar 1921 wordt er verwoed gestreden om de definitieve grenzen tussen Polen en Duitsland. Duitsland doet bovenmenselijke pogingen om het rijke gebied van Opper-Silezië in handen te krijgen. Dit gebied is een reusachtig wapenarsenaal, rijke mijnen en hoogovens, een van de voornaamste staatcentrums van Europa. Er is hier genoeg staal, om een leger van een millioen man van wapenen te voorzien.

Engeland staat op dit punt aan de zijde van Duitsland, Frankrijk vecht voor Polen.

Plotseling doet het gerucht de ronde, dat Opper-Silezië aan Duitsland is toegewezen. Maar men heeft niet gerekend op Korfanty. Hij wil dit gebied voor zijn Polen behouden. Korfanty wordt de grote stuwkracht van de Silezische bevolking. Hij verjaagt de Duitse bezetting. Te Berlijn wordt het vonnis over hem geveld, er wordt een prijs gesteld op zijn hoofd. Maar Korfanty is op zijn post te Kattowitz, hij organiseert het gebied om de strijd aan te binden. Hij trekt een demarcatielijn, de Korfanty-linie, en weet van de geallieerden een volksstemming te verkrijgen, die een succes wordt voor Polen.

Dit geschiedde op 2 Mei 1921. Dus achttien jaar geleden.

Korfanty werd een volksheld. Hij werd afgevaardigde van de Diota te Kattowitz en van het Parlement te Warschau. Hij werd senator en Vice-president van de Raad.

Hij speelde een grote rol bij de organisatie van Polen na de wereldoorlog.

Nu vertoeft deze held in de gevangenis in Warschau, een man van bijna zeventig jaar, die aan Polen zijn rijkste gebied schonk...... Hij is opgesloten in een kleine cel, hij mag geen voedsel van buiten ontvangen, hij mag nauwelijks bezoek ontvangen van zijn zoon en zijn dochter.

Bijna de gehele Poolse natie is in opstand gekomen tegen dit optreden. Alle politieke tegenstanders eisen van den President van de Republiek zijn onmiddellijke invrijheidstelling.

Het voorwendsel om hem te arresteren was een handelszaak van 1924, waarbij Korfanty de misleide, maar niet de misleider was. De zaak is reeds lang verjaard, en bovendien is er geen enkele aanklagende burgerlijke partij. Deze zaak is slechts een voorwendsel voor de Poolse regering, om een politiek tegenstander uit de weg te ruimen. Want Korfanty is de leider van de christelijke democraten, en is een tegenstander van de dictatoriale regeringsmethode van het huidige Polen.

Op 27 April l.l. keerde Korfanty na een langdurige ballingschap in Polen terug.

In de morgen van 29 April bracht hij een bezoek aan Kardinaal Hlond, den Primaat van Polen.

In de namiddag meldde hij zich bij den procureur van Kattowitz. Dezelfde avond nog werd hij gevangen genomen en overgebracht naar Warschau, waar hij is ingesloten in de gevangenis van de Dzielna-straat.

REUKWERK UIT ARABIË.

Polen moeten vernemen uit........ Berlijn!

Want hier juicht men, omdat de vrijheidsheld van Polen dit lot moest ondergaan. In Berlijn begreep men, dat de Poolse regering zichzelf geen grotere slag kon toebrengen dan door aldus te handelen.

Ook in Frankrijk heeft de arrestatie van Korfanty onder de Katholieke democraten grote ontroering gewekt.

REUKWERK UIT ARABIË.

Wierookmonopolie.

Goud, wierook en myrrhe waren de kostbare gaven, die de wijzen uit het Oosten het Kindje in de kribbe schonken. Wat is echter wierook, die ook nu nog in de eredienst wordt gebruikt?

Tweeduizend jaar geleden werd wierook het kostbaarste en heiligste goed der wereld beschouwd. Bij geen enkele begrafenis en aan geen enkel altaar mocht dit welriekende gummihars ontbreken. Plinius schreef: „Ter ere van de doden worden hopen reukwerken opgestapeld. Deze weelde, die zelfs ter ere van de dood ten toon gespreid wordt, heeft Arabië zo gelukkig gemaakt". Want Arabië had het monopolie van de wierookhandel, en slechts daar, in het Oosten van Aden, in dat deel van het land, dat men Hadramout noemt, werd het gummihars geproduceerd.

Wierook wordt van een kleine boom met geverde bladeren en trosachtige bloesems gewonnen; het sap wordt door insnijdingen in de schors afgetapt. De melkachtige vloeistof, die dan naar buiten dringt, moet drogen en wordt een gummiachtige substantie. De wierookboom was heilig en alles wat daarmee in verband stond (dus het oogsten van het gummisap, de aanplanting van de bomen zelf, en de mensen die daarmee belast waren) was aan godsdienstige riten en wetten onderworpen. Dit monopolie werd beschermd en gecontroleerd door de stad Shawba, de vroegere hoofdstad van Hadramout. Dat was toentertijd een grote, met muren omgeven stad met 60 tempels, vandaar voerde een van de oudste handelswegen de wijde wereld in, naar de markten van Egypte, Syrië en Rome.

De grote kameelkaravanen trokken door de woestijn en dan noordwaarts naar Mekka, vandaar naar Alexandrië, Antiochië en naar Rome, om hun kostbare lading af te leveren. In de tempel van Jeruzalem waren bijzondere bewaarplaatsen voor het heilige gummihars. Grote hoeveelheden werden ieder jaar in de Egyptische tempels verbruikt, de Arabieren betaalden hun tributen aan Darius in wierook en Alexander de Groote gaf zijn voogd wierook ten geschenke. Wierook was zo kostbaar, dat de mannen, die met het winnen ervan belast waren, voor zij de werkplaats verlieten, geheel uitgekleed en doorzocht werden, opdat zij geen wierook zouden kunnen vervreemden.

Een deel van de oogst werd naar de kust gebracht en door de Rode Zee naar Egypte verscheept. De geweldige prijzen, die de Arabische schippers vroegen, werden voor de Romeinen aanleiding, op de Rode Zee een eigen vloot te bouwen en voor de opperheerschappij in de Oosterse wateren te strijden.

Ook nu wordt in Hadramout nog altijd wierook geproduceerd, maar de vraag ernaar is niet meer zo groot als vroeger. De duizend tonnen, die gemiddeld ieder jaar worden gewonnen, worden door kameelkaravanen naar de kust bij Makalla gebracht en daar verladen. De schepen, waarop de wierook vervoerd wordt, zien er bijna precies uit als die van de Arabieren 2000 jaar geelden. Maar er is één verschil: wanneer zij terugkeren, brengen zij een lading petroleum mee, en dat kende men toentertijd nog niet.

NOG EEN JUBILÉ VOOR DE LIEFHEBBERS.

Einde Juli van dit jaar zullen wij het onheuglijke feit herdenken, dat vijf en twintig jaar geleden de moord van Serajewo verwoesting over Europa bracht. Er is heus geen enkele reden deze gruwel feestelijk te vieren, maar toch loont het de moeite hieraan terug te denken. Het is een herdenking, geen jubileum.

Vijf en twintig jaar geleden werd Europa in het ongeluk gedreven; rampen kwamen over de wereld gelijk nooit te voren. In deze oorlog sneuvelden tien millioen mannen. Drie millioen soldaten zijn verdwenen. Dertien millioen burgers stierven tengevolge van de oorlog. Twintig millioen werden zwaar gewond; drie millioen werden krijgsgevangenen gemaakt. Negen millioen kinderen werden oorlogswezen, vijf millioen vrouwen oorlogsweduwen. Als vluchtelingen werden tien millioen mensen van hun woonsteden verdreven. En wie zal het aantal tellen van degenen, wier levensgeluk voor immer werd vernield? Hoevelen treuren thans nog om het verlies van een vader, van een echtgenoot, van eenkind? Hoevelen gingen zedelijk ten onder? Hoevelen werden voor altijd geruïneerd?

De tijd, die vele wonden heelt, bracht hier geen herstel. Thans, na vijf entwintig jaar, zijn we nog in het moeras verzonken. De ontwrichting van de wereld op elk gebied: het verval van de godsdienstzin, de ontaarding van de politiek, de ontreddering van het maatschappelijk en het economisch leven, de verruwing van het familieleven, de gesel der werkloosheid, het zijn alle treurige uitvloeisels van de laatste wereldoorlog.

MAN ZIJN.

Het hart verheven
Met mannenmoed,
En nimmer beven
Dat staat ons goed.

Met open ogen
De wereld in;
Standvastig hopen
En blij van zin.

Geen moed verloren
Bij wat ons kwelt;
Rechtuit naar voren,
Pal als een held.

Geen tijd verbeuzeld
Maar hard aan 't werk;
Niet lang getreuzeld,
Maar toon u sterk.

Geen knie gebogen
Voor veile gunst;
Wantrouw de logen
Met al zijn kunst

Wilt gij wat geven,
Geef met uw hart;
Wil vrolijk leven
En lenig smart.

Bij gift en gaven
En blijde lach;
Aan alle braven
Een „goede dag".

Geen vrolijke ogen
Bij buurmans leed;
Heb mededogen
Vergeef, vergeet.

Met krachtige arm
De taak verricht;
Het hart steeds warm
Bij mensenplicht.

Niet zitten treuren
Met bleek gezicht;
Moet wat gebeuren
Doe dan uw plicht.

Het poes-mooi strelen
Verafschuw diep;
Nooit huichlaar spelen
Met vals geniep.

Maar staan als mannen,
Naar kerels aard;
Recht toe — recht an en
De hand aan 't zwaard.

Geen tijd verloren,
Geen moed, geen eer;
De vuist naar voren
Tot tegenweer.

Niet zitten zeuren
Om dit of dat;
Moet wat gebeuren,
Dat aangevat.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Hollandia 1 — Asiento 1	0—0.
S.U.B.T. 1 — R.C.C. 1	2.—1.
Jong Holland 2 — Transvaal 2	2.—1.
Sparta — D.C.C.	niet doorgegaan.

INSCHRIJVINGEN: J. CURAÇAO E. Rosina.
M.S.V. H. A. Claassen, A. F. Keet, J. A. Hiestand, A. H. v. Zomeren, R. v. Gijssel.
J. HOLLAND A. Merkies, R. Curiel, E. Calmes. H. Grandville.
S.U.B.T. H. Paular, Nahr.
TRANSVAAL F. Summerville.

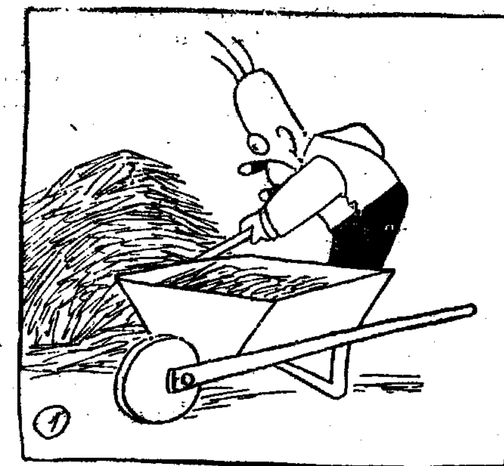
AFSCHRIJVINGEN: ARSENAL H. A. Paul.
TRANSVAAL L. Willems, H. Nahar.

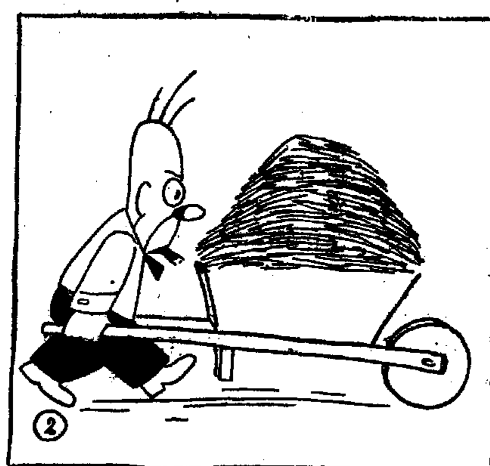
Van de V.V. JONG HOLLAND is bericht ontvangen dat haar Bestuur 1939/40 is volgt is samengesteld:

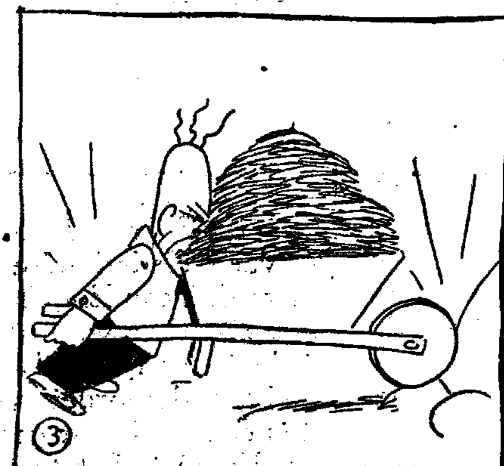
Voorzitter	:	E. Palm
Ond.-Voorzitter	:	L. Matheuws
1e Secretaris	:	J. M. Pietersz (Frederikstraat 6)
2e Secretaris	:	R. Curiel
Penningmeester	:	C. Dorsiel
Commissarissen	:	J. Ramirez
		A. Chacuto

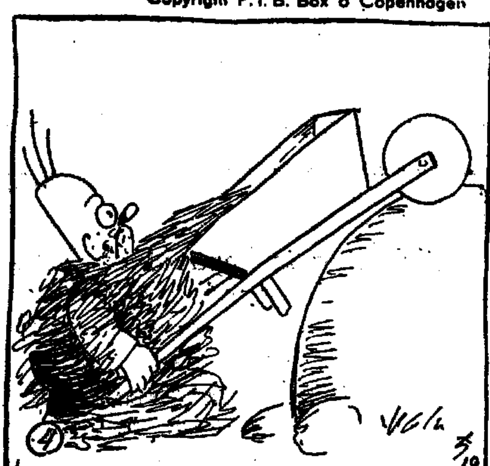
De vereniging R.C.C. is een boete van *f* 5.— en een straf opgelegd, ingevolge Art. 4 lid 6 a, b. R.C.W. wegens het niet opkomen tegen SCHERPENHEUVEL 2 op 4 Juli l.l.

HET BESTUUR.

ADAMSON NEEMT EEN HINDERNIS.